

regeringens egne ord for. Kan regeringen så i løbet af 1996 med virkning for 1996 tage yderligere skridt? Det ses jo ikke at forringe statsfinanserne – tværtimod, det vil forbedre statsfinanserne – og er derfor, så vidt jeg kan se, ikke i konflikt med aftalen. Men det vil jeg gerne have statsministerens fortolkning af.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Vi har jo ikke to forskellige tekster, én for aftalepartiet og én for regeringspartierne. Vi har den samme tekst, den samme aftale, som er indgået i den samme ånd, og den vil blive efterlevet i den samme ånd.

Jeg synes ikke, det vil være hensigtsmæssigt, at jeg i dag går ind og kommenterer delaspæker. Jeg kan kun sige, at en aftale er en aftale, sådan har det altid været her i Folketinget, og det er den selvfølgelig også i forhold til regeringen. Det, jeg har redegjort for før, for så vidt angår aftaleparten, gælder også for regeringen.

Jes Lunde (SF):

Det regnede jeg sådan set også med, altså at der gjaldt de samme spilleregler for De Konservative og for regeringen; men vi skal jo have udlagt teksten.

Det, statsministeren sagde i sit første svar, var, at man har en aftale om de overordnede målsætninger, om udviklingen i underskuddet på statsfinanserne, om stramhedsgraden i finansloven og om udgiftsrammen, og at man derfor ikke kan medvirke til ufinansierede forslag, uden at man har clearet det med hinanden.

Men er statsministeren ikke enig med mig i, at nye indtægter på statsbudgettet er der ikke nogen klausul imod? Sådan må jeg fortolke statsministerens besvarelse. Nye indtægter er der ikke noget forbud imod, og derfor er der mulighed for at føre miljøpolitik i samarbejde med SF.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror ikke, vi kommer det meget tættere i dag. Aftalen er klar og entydig, og det er klart, at det, der ligger i aftalen, er det, parterne er enige om. Det er man forpligtet i forhold til. Det, man ikke direkte har skrevet og har aftalt i forbindelse med finansloven, jamen det er de to parter frit stillet over for.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Det, statsministeren siger, betyder altså, at regeringen er fuldstændig frit stillet over for i 1996 at

gøre akkurat, som den har gjort her i 1995: først laver den en finanslovaftale til én side – i år er det med V og K, for næste år er det alene med K – og så kan den i øvrigt til anden side lave aftaler f.eks. med venstrefløjen om ting, som har virkning fra 1997.

Kan statsministeren bekræfte, at sådan forholder det sig?

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige, jeg hørte egentlig statsministeren anderledes. Jeg hørte statsministeren sådan, at regeringen godt kan indgå aftaler med venstrefløjen om miljøafgifter til ikrafttræden i 1996. Det må vel være konklusionen, når statsministeren opridser de overordnede rammer, som man ikke kan konflikte med. DAU, udgiftsrammen og stramhedsgraden over for BNP, det kan man ikke forringe i forhold til regeringens økonomiske politik. Jeg forstår meget vel, at man har lavet den aftale.

Men konklusionen på det må jo også være, at tiltag, som kan forbedre statsfinanserne, kan forbedre alle de økonomiske målsætninger, samtidig med at man gør en indsats for miljøet, har man sin frihed til at gennemføre. Hvis ikke statsministeren eksplicit modsiger mig på det punkt, så må jeg gå ud fra, at det er konklusionen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er blevet stillet to spørgsmål om, hvad regeringen kan gøre, og hvad aftaleparten kan gøre.

De to parter er forpligtet af finanslovaftalen, som den foreligger. Og finanslovaftalen er meget klar – på det punkt ligner den såmænd også indeværende års finanslovaftale.

Deri ligger, som jeg sagde før, at det, finanslovaftalen, som skrevet står, forpligter os til, har jeg redegjort for i hovedtræk, og derudover er de to parter stillet som selvstændige parter i det politiske arbejde for 1996.

Man er forpligtet til det, man har aftalt. Og det vil begge parter overholde, det er jeg ikke et sekund i tvivl om. Sådan er det.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jamen jeg vil faktisk meget gerne have, at statsministeren nu svarer på det sidste spørgsmål, som hr. Jes Lunde stillede. Vi taler nu ikke om, hvad regeringen er forpligtet til, men det, vi nu spørger om, er: Forholder det sig sådan, at regeringen har frihed til at kunne gennemføre grønne afgifter med virkning allerede fra 1996, f.eks. med venstrefløjen? Forholder det sig sådan?